

Antyfony na Nowy Rok.

W dzień Nowego Roku obchodzimy przede wszystkim oktawę Bożego Narodzenia i dlatego też w liturgii wysuwają się na pierwszy plan refleksje o przedziwnych narodzinach Boga-człowieka. Te same myśli spotykamy w officium na dzień Matki Bożej Gromnicznej, bo 2 luty to zamknięcie niejako okresu Bożego Narodzenia.

Antyfony, zachodzące w godzinach kanonicznych obłu świąt, są głęboką filozoficzno-religijną medytacją o narodzeniu Boga-człowieka, o połączeniu cudownym natury Boskiej i ludzkiej i należą do najpiękniejszych utworów liturgicznych. Ujęte są w uroczystą prozę i odznaczają się dźwięczną rytmiką. Jest w nich dużo poezji, ale i dużo myśli dogmatycznych, a jeszcze więcej reminiscencji biblijnych.

Oto ich przekład:

1. *O admirabile commercium...*

Jakaż przedziwna zamiana!
Stwórca rodzaju ludzkiego
by przyjąć ciało i duszę,
z Panny narodzić się raczył.
Z niej bez rodzica wziął naszą naturę
a nam Swoje Bóstwo darował!

2. *Quando natus es...*

Gdyś się narodził przedziwnie z Dziewicy,
oto się słowa Pisma spełniły:
Jako deszcz na runo zstąpiłeś,¹⁾
aby zbawić rodzaj ludzki —
sławimy Cię przeto, Boże nasz.

3. *Rubum, quem viderat Moyses...*

Krzak gorejący, który Mojżesz ujrzał,
który płonął, a nie spłonął,
to obraz Twojego dziewictwa,
nieskalanego, a czcigodnego!
Rodzicielko Boża, wstaw się za nami!

¹⁾ Runo Gedeona, wspomniane w Księdze Sędziów 6, 36, chętnie stosowano do Matki Bożej, czego dowodem „Godzinki o Matce Boskiej”.

4. *Germinavit radix Jesse...*

Zakwitł szcep Iessego,
wzeszła gwiazda Jakubowa²⁾,
powiła Panna Zbawiciela —
chwalimy Cię przeto, Boże nasz!

5. *Ecce Maria genuit...*

Oto Maria Zbawiciela nam zrodziła!
Jan, ujrzawszy Go, zawołał:
Oto patrz, Baranek Boży,
Oto który gładzi grzechy świata,
alleluja!

Antyfona do Magnificat: *Magnum haereditatis mysterium*

O wielka tajemnico Królestwa Bożego:
Boga przybytkiem stał się żywot Dziewicy,
z niej cało przyjmując, Bóg bóstwa nie skazil!
Wszystkie narody przychodzą i wołają:
Chwała Tobie, Panie!

Antyfona do Benedictus: *Mirabile mysterium...*

Przedziwną tajemnicę dziś poznajemy:
natury nową postać przyjmują:
Bóg stał się człowiekiem,
czym był, tym pozostał,
czym nie był, to przybrał
natur nie zmieszał, bytu nie rozdzielił³⁾.

Ks. Aleksy Klawek.

---

²⁾ *Iesse* czyli *Izaj*, to ojciec Dawida, z którego rodu pochodzi Zbawiciel. Jest to aluzja do słów proroka Izajasza 11, 1: Wyrośnie gałązka z pnia Izaja i kwiat z korzenia jego wykwitnie.

„Gwiazda Jakubowa” to gwiazda ujrzana przez proroka Balaama na błoniach moabskich Num. 24, 17.

³⁾ Wzmianka o nauce Kościoła o dwóch naturach w Chrystusie w przeciwieństwie do Nestoriusza i Eutychesa.